

HANDBAL
X-TRA

HANDBAL IN HET
BUITENLAND

XENIA SMITS DROOMT VAN DE FINAL FOUR

Ze was even in Antwerpen voor een kort familiebezoek. Daarna vertrok ze op reis. Een dikverdiende vakantie, want het handbalseizoen 2021-2022 was lang en zwaar. Maar ook succesrijk, met vier trofeeën en als toetje de persoonlijke bekroning als MVP van de EHF European League finale. Xenia Smits, 28 jaar jong, zowel Belgische als Duitse, en ondanks haar status in het tophandbal bij de vrouwen de bescheidenheid zelve. Een gesprek met deze chique madam ...

Xenia Smits legde in haar nog jonge handbalcarrière al een imposant parcours af. De eerste bal geworpen bij de jeugd van KV Zandvliet, daarna naar de topsportschool in Hasselt en dan gekozen voor een avontuur in Duitsland. Xenia ging op internaat voor studie én handbalopleiding bij HSG Blomberg-Lippe, vertrok daarna voor vijf jaar naar de Franse topclub Metz en speelt intussen al twee jaar voor de Duitse Meister SG BBM Bietigheim.

Met Metz bereikte ze de Final Four van de Champions League ('Nee, niet gewonnen, pas vierde. Maar ik droom nog steeds van die hoogste Europese trofee...') en in mei won ze met Bietigheim de EHF European League Women, zeg maar de tweede belangrijkste Europese trofee.

DOMINANTE EUROPESE FINALE

De Duitse landskampioen won die Europese titel dankzij een afgetekende 31-20 overwinning in en tegen het Deense Viborg HK. De Duitse meisjes wonnen beide finalewedstrijden in Denemarken tijdens hetzelfde weekend en bereikten daarmee het magische getal van 50 opeenvolgende zeges in de nationale en Europese competitie.

'Nochtans zag het er na de halve finale niet rooskleurig uit,' geeft Xenia toe, 'we scoorden de winning goal tegen Herning pas in de slotseconden. On the buzzer, zeg maar. Voor ons was dat echter een wake up call, zo van: morgen

moet het absoluut beter in die finale. Onze focus was dan ook bijzonder scherp tegen Viborg. Iedereen was extra gemotiveerd. Onze defensie stond er als een stevig blok. En in aanval sloegen we eerst een 5-0, daarna een 6-0 kloof waartegen de thuisploeg geen verhaal had. Nee, het was zeker geen makkie, zoals de uitslag doet vermoeden, we hadden gewoon een superdag. Goeie voorbereiding, sterke mentaliteit, veel snelheid in ons spel, en altijd de juiste oplossing gevonden in aanval.'

Bietigheim werd zo de eerste Duitse vrouwenploeg in 30 jaar (na Leipzig in 1992) die de tweede belangrijkste Europese trofee won. Bovendien werd Xenia Smits gekroond tot MVP van de finale. Samen met het Nederlandse duo Inger Smits-Kelly Dulfer legde onze Belgisch-Duitse trots de basis voor die klinkende zege.

'Maar er zijn nog veel andere buitenlanders in ons team,' corrigeert Xenia. 'Deense, Braziliaanse, Hongaarse, Nederlandse speelsters. En uiteraard ook Duitse. Ikzelf ben ook Duitse geworden omdat ik voor de nationale ploeg in aanmerking kwam. Maar ik heb bij Bietigheim nooit het gevoel dat wij een vreemdelingenlegioen zijn. We hebben gewoon een fijne groep. Kijk, ik ben dat leven met verschillende nationaliteiten gewoon hé. In Frankrijk zat ik ook op handbal met topspeelsters van diverse pluimage. Dat maakt het echt zo boeiend. Als een club de absolute top wil bereiken, zoals Metz, zoals Bietigheim, dan moet je als management over de muur durven kijken en

investeren in talenten uit het buitenland. Uiteraard moet de club over een serieus budget beschikken, niet alle clubs kunnen die investering aan, zelfs niet in de Bundesliga. Maar Bietigheim is wél zo'n kapitaalcrachtige club.'

VOLBLOED PROFI

Het leven van Xenia Smits is dat van een volbloed Profi. Twee keer trainen per dag -'Een job als een ander,' lacht ze- en 's avonds tijd voor zichzelf in haar appartement nabij Stuttgart.

Xenia Smits: 'Tweemaal per week is er competitie. Voor de Bundesliga op woensdagavond, Europees meestal 's zaterdags. De wedstrijden op verplaatsing zijn enorm belastend want de afstanden in Duitsland, en zeker in Europa zijn enorm groot. Onze trainingen worden dan aangepast.'

Intussen is ook de jongere zus van Xenia, Munia Smits, op weg naar de handbaltop.

Xenia Smits: 'Ze is erg goed bezig. Momenteel speelt ze bij Neckarsulmer Sport-Union, ook een club in Zuid-Duitsland, en maakt daar enorme vorderingen. Mijn andere zus Aaricia is met handbal gestopt. Onze vier zussen hebben een enorme band met elkaar. En dat is in niet geringe mate te danken aan onze mama,

Lieve Gross, die dag en nacht klaarstaat voor ons. Inderdaad, zij heeft een groot aandeel in mijn handbalcarrière. Ze heeft mij altijd gesteund. Zij komt dikwijls kijken, als ik ze nodig heb staat ze daar. Belangrijke wedstrijden zal ze nooit missen. Ze was ook op die EHF-finale in Viborg. En dat ondanks haar drukke job in de zorg. Ja, een mama uit de duizend zeg maar...'

BOERENJAAR

Landskampioen, bekerwinnaar, EHF European League Women en een geslaagde kwalificatiecampagne met de nationale ploeg: 2022 een boerenjaar voor Xenia Smits ?

'Absoluut. Een topseizoen was het. Een jaar om in te kaderen. We hebben pas vorige week de Pokal gewonnen tegen Oldenburg, en dat lijkt intussen al zo ver weg. Maar drie titels in Duitsland, want we wonnen ook nog de Supercup, dat is toch redelijk ongewoon. Vergeet niet dat de Erste Bundesliga misschien wel de zwaarste competitie in Europa is. Maar ik raak aan titels en trofeeën stilaan gewend hé. In Frankrijk kampioen en twee keer de beker gewonnen, nu al twee keer Deutsche Meister én Pokalsieger, Europacup II gewonnen, ... en dan vergeet ik de vele titels met de jeugd ploegen nog. Een mooi palmares, inderdaad, maar ik hoop op nog meer...'

Want uitgerekend op het moment dat we Xenia Smits interviewen, werd in Boedapest om de Champions League gespeeld.

'Die Final Four, da's geweldig. Die sfeer, die absolute top, als je het eenmaal geproefd hebt smaakt het naar meer,' mijmert Xenia. 'Als we dit Bietigheim nog enkele jaren kunnen samenhouden zullen we nog vele successen boeken. Het is een geweldige ploeg, een geweldige groep ook wel. We zouden graag in de Champions League een rol van betekenis willen spelen. Ik zou daar enorm graag aan willen meewerken. Maar wat de toekomst brengt is koffiedik kijken. Ik heb nog een contract bij Bietigheim voor één jaar, daarna zien we wel. Ik wil alleszins verder carrière maken op topniveau. En met de nationale ploeg stappen zetten op de Europese ladder. De Olympische Spelen blijven ook steeds een target. Verder bekens en titels pakken, da's de bedoeling toch de komende jaren.'

© Axel Heimken / kolektiff

Cois Van Aelst

Juni. 2022

Cover: © Axel Heimken / kolektiff